

In Aegypto, loco dicto Tell-el Maskhuta, ubi fuit Heroonpolis (III S. 6633, descr. Naville, Henzen vidit ectypum). — 1) Titulus positus a. 306/7, post mortem Constantii et Severum Augustum dictum, antequam mors ipsius Severi in Aegypto innotuisset. — 2) De via ducente Hero (ut est in itinerario Antonini) Clysmata cf. Mommsen Sitzungsber. d. Ak. 1887 p. 564. — 3) Numerus et Latine et Graece positus.

658 pro salute dd. | nn. | [M]aximiano¹ | Iovo² invic. | Aug. et Maximino | Caes. | Iulius Valeria[n]u[s] et Aurel. Maxim[us] ddvv. col. | Aq.³

Alt-Ofen (Aquinci) rep. (III 5522 cf. eph. ep. 2, 652 vidit Mommsen). — 1) Requiritur casus secundus. — 2) Debit esse Iovio. — 3) Duoviri coloniae Aquinci.

659 d. S. i. M.¹, | fautori imperii sui, | Iovii et Herculii | religiosissimi | Augusti et Caesares | sacrarium | restituerunt.

Carnunti (Petronell) rep. (III 4415, vidit Mommsen). — 1) Deo Soli invicto Mithrae. — Titulum probabiliter rettulit Mommsen ad a. 307, quo, caeso Severo, praesentibus Diocletiano et Maximiano senioribus Augustis, Galerius Carnunti Licinium dixit Augustum (Hieronymus ad a. Abr. 2524; item quod ἐν Καρνούτῳ πόλει Κελτικῇ convenisse Maximianum et Diocletianum refert Zosimus 4, 10, ad eandem rem spectat). Dedicarunt igitur titulum Diocletianus, Galerius, Licinius, Iovii Augusti et Maximianus Herculius Augustus pro se et pro absentibus Maximino Daza Iovio, Caesare, et Constantino, qui tunc illis fuit Caesar Herculius.

660 exemplum [sacrarum litterarum].
 imperator Caesa[r] Galer[us] Valer[us] Maximianus]
 [pius felix] invictus Augustus pontif. [max.]
 quint., Persic. max. tert., Brett. [max]
 5 Med. max., Adiab. max., trib. pot.
 pater patriae, procons.
 !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
 [et imp. Caes]ar Flavius Val[er]ius Cons[tantinus]
 [e]ognitum est ita semper cuncta provisio
 10 g. adque etiam nostris ordinationibus esse d
 m. hostium in omnibus provinciis nostris mani
 as ripa fuerat. V[e]rum ad hostium quidem incursio[n]es
 ba hosti[um] adpetito[s] con[st]itentibus
 enquit at ii qui
 15 i[ul]lius dimi
 ntum pis

Sinope (III S. 6979 ad exemplum factum a Graeco quodam). Particula (ut vidit Mo.) edicti alicuius Galerii et collegarum. Persimile exordium est edicti propositi a Galerio sub finem vitae d. 30 Apr. 311 (cf. de mort. pers. c. 35), relati apud Eusebium hist. eccl. 8, 17: ἀνοκράτωρ Καῖσαρ Γαλέριος Οὐαλέριος Μαξιμῖνος (immo Μαξιμιανός) ἀνίκητος Σεβαστός ἀρχιερεὺς μέγιστος, Γερμανικὸς μέγιστος, Αἰγυπτιακὸς μέγιστος, Θηβαϊκὸς μέγιστος, Σαρματικὸς μέγιστος πεντάκις, Περσῶν μέγιστος δις, Καρπῶν μέγιστος ἑξάκις, Ἀρμενίων μέγιστος, Μήδων μέγιστος, Ἀδιαβηνῶν μέγιστος, δημοαρχικῆς ἐξουσίας τὸ εἰκοστὸν, ἀνοκράτωρ τὸ ἐννεακαδέκατον, ὑπάτος τὸ ὄγδοον, πατὴρ πατρίδος, ἀνθύπατος καὶ ἀνοκράτωρ Καῖσαρ Φλαῖνιος Οὐαλέριος Κωνσταντῖνος εὐσεβὴς εὐτυχὴς ἀνίκητος Σεβαστός ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημοαρχικῆς ἐξουσίας, ἀνοκράτωρ τὸ πέμπτον, ὑπάτος,